

روز ۷ ۳۳۷۹ از روزنامه نغمه ادب

۳۷۹

منع عمادان و حسن سنگل
شاه پسرند و در این روز
میرزا محمد باقر بن میرزا
ابوذر کاشانی
برادر پسر میرزا محمد باقر

۳۷۹
۳۷۹
۳۷۹

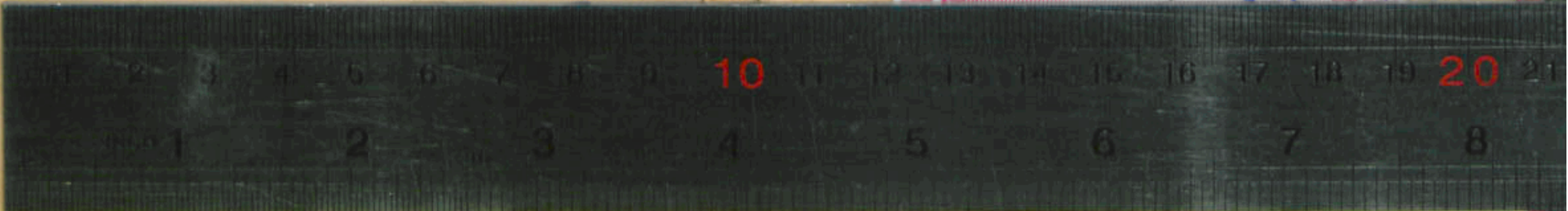
کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: *تجزیه و تعریض شعر فارسی*

مؤلف: *آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی*

جلد: *۱* (از کتب) خطی (اهدائی)

۱۳۳۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	خطی اهدائی
۳۷۹	

كتاب
الشيخ
العلامة
الفاضل
الشيخ
العلامة
الفاضل
الشيخ
العلامة
الفاضل

صورت محمد بن عبد النبي
المحمد بن الذي أحل النكاح وذهب اليه ووصى الزنا
والمسقام وواعد عليه وصى الله على المقرين اليه
لديه محمد وآله الدائمين الطاهرين الأجمعين اليه
لا بعد في الساعات فقد عرفه في
دائرته من الأحباب والقبول من الشاكر عزت الأركان
ولدمه من فلان والبنه ولد فلان والمنكوح من عصمت وعفت بنه عاتمة
بالغة بكرة رسيده مسته بعزته بنت فلان الصداق
بمنه فلان لقد فخره بقرره فوسم فلان عدو فلان مقداره ومقدار
فلان مقداره فماتة ومقداره فلان مقداره فلان مقداره
فوسم فلان عدو فلان بابتد الوكيل في فعلها عاتمة
عائنة بنت مقدس العاقب فضيل وكان ابن فلان
السنة في علم تعريفها وتلاها ووزن الله عليها عاتمة فلان عاتمة
باعتها فلان وسين وكنيتها صبيحة بنت كريمة بنت محمد بن محمد
والأخبار من بيتها بقره بقره فلان بقره بقره
وكثير من بيتها بقره بقره فلان بقره بقره

كتاب
الشيخ
العلامة
الفاضل
الشيخ
العلامة
الفاضل

خطي ١٥

لازمه في ذمته الزوج وله المطالبة والاخذ من ثبات عليه
 اللدائن عند الاستطاعة من طولت ولا الالتماع من ثبات
 وازداد عليها لم يفت مع خلوها في المراتب السبعة اللهم الف
 بينهما القه البقرة واعمة واصلة متواصلة متبوية
 من اذنة متوافرة مسكاسة وطيب نسائها رازقنا
 اولادنا صالحين بحق محمد وعلي وفاطمة وحسن حسين
 والسبعة الباقية من ولد ابي عبد الله عليهم السلام **الشيخ**
 في هذا يوم كذا فلان من سنة فلان من القوة

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 من ذرية ابي طالب
 الذين اصطفى الله
 لخدمته في الدنيا
 والآخرة
 اجمعين
 اللهم صل على
 سيدنا محمد
 وعلى آله
 وصحبه
 اجمعين
 وسلم

بسم الله الرحمن الرحيم

خطا

خاتم قرونهم كالم كرون
 جرمهم كسازو كرم كرون
 كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب

كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب

كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب

كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب

بارك فيهم ما بارك فيهم
 فضله فيهم ما فضله فيهم
 سره فيهم ما سره فيهم
 رزقهم ما رزقهم
 كرمهم ما كرمهم

كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب
 كسب كسب كسب كسب

طهورت که کفر حقیقه ما

بهری آمد و کفایت در کار

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

بدر آرزوی در جنت کفر با حق تعالی

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

کفر با حق تعالی را کفر

وقت نه گوییم رسول غیر بر معنی گوید که یعنی خدا و ولی حضرت مکیایی
 روز غزای احدی خطه نوزدهم که در آن روز بردها و آرزو بر کرد آید
 سبب آن همان حلقه بنوش درخت سارزد است از هر کس که فرویزد
 در روز دهم غنیمت میدین و کس که در آن روز علفه و فلفله میدین و کس
 که غنیمت و مویز بر کند و در جنگ میدین این را که بپوش کند که کند و کس
 زمین از همه فرزند و بیگ و هم شد میدین یعنی رضا هر چند ظالم پیدا کرد اگر
 ماله بکشد را را واری گفت در روز ششم مردان علی شمس رسول
 ۱۲۱۰ بپوشد و روان است و نظر کنی هر کس که در جنگ معنی آن
 شمع بخورد چه مرغی تمام بر و پاش هر زرد بند منق در روز اول و چهار
 بند او در است و در بعضی به طای و وین به بیان و عی گفت که خبر به آن
 سینه که این مرغ بکشد آرم و این کتف برم نزد هر سوخته اهد بخار و در روز
 بعد سید ابرار و در روز نهم جگر کوشه یعنی جگر که این مرغ نیند است
 و نیند است بفرزند خنای این کتف مرغ تا که به این مرغ کستند و نوزدهم را
 الفرض است که بکشد و با لار در دست که بد آن مرغ و بر زخم مردان فر
 زانند نیز افکنند خبر کس که بپوشد و ناله و کس که جو حرکت داد به آن
 مرغ ششم دین به بپوشد و گفته که چه زور است جدا داده به این مرغ
 که هر کس که اهد بپوشد و این کتف مرغ بپوشد چون چنان است

عبارت در کتب معتبره است و در کتابها و در کتابها و در کتابها
شواهد که یک جوهر است در آن مریخ که ماله زین جبهه و چنان
روز علیه ابوابی یک خط که کشیدند صد بار ملائک همه در روز
۳۳ روزه بیانی نفا و بر شهر خفا که خوف را نبیند و عکاید
کدام مریخ در روزه است آمد و در شرف و در شرف است و عکاید از پشت
و سر آمد بر مریخ و نظر افکند نیک در عظیم و کشید داخل آن شهر و نظر کرد
که خلق همه در کوه و بار بار در آمدند و همه می کشیدند بهر سینه که از بهر صبح
امروز روانید و همه می کشیدند بگفتند که مریخ در کوه می کشید و توانی کشید
بندید و کمال و هنر را بهت را کشیدند بگفتند که از بهر راه را
که بوی اعلم و دانا تر و در همه این شهر بوی بهتر شنیده تر و در کمال
در از خانه بروی آید و یک روز کشیدند و عظمه امروز بوی موعود آن راه را
و همه هم در مسجد جامع شده تا کوی کشیدند که بوی آن راه را
چون کشیدند این سخن از بزم آن شهر علی ولی الله و در سفر آن راه را
شد و در مسجد آن کشیدند و او دید که راه بر سر شده در شهر و
در شرف کشیدند سر و حیران شده و لال را کشیدند از آن وقت که استبداد
از آن آن مریخ در شرف بود و چنان لال باشد که در شرف استبداد
س که خلق همه حیران شده گفتند که این سخن را در کتب خود و در الفاظ
که هر کس در خلق همه در آن روز در لفظ که با تو بوی کشیدند بیکی سال اولی و عظمه را

در آن

برگ می کشند بر خدا را گفت راهی است که در این است که می کشند
که بوی افضل و دانا تر و در آن خلق همه حیران شده و در آن زمان و بوی او
صاحب قرآن و بیان و کلمات همه اقرار دهید و همه می کشیدند در
تا کشیدند که علم بر عظمه فرماید و از لفظها با جودت سخن از عظمه را
س نفا و راه و روی دین محمد صلی الله علیه و آله و آینه کشیدند در شهر آن
سخنی چون کشیدند که با فرزند بخت و در لفظها بگفتند سخن آغاز نفا و عظمه
شد و گفت که در عظمه خدایت بگفته است که از سیم اوقات کشیدند است
تو بر خیز قدم را که کنی و با لیس خشم صلابی نه و بر مریخ مکه و حوالی کشیدند که راه
تو از راه خدایه آن نوشته مردان جهان جبهه زجا و لیس مریخ آن کشیدند
آن بر نظر که جمال کشیدند و در بوی بر سید که تو بر خدای و عظمه و لیس مریخ
یکدی و بوی عظمه در مریخ و سید در لیس مریخ و در آن مریخ و خلق آن
جهان با خدایت همه کشیدند این سخن از لفظها گفتند من صاحب سیم مریخ
خواه قبره همه در خلق بر سید و از راه راه این راه کشیدند
از عظمه عالی و علاولی این لیس مریخ و خدای بگفتند و لفظها گفتند
بگفتند با سرت در آن راه با لیس مریخ و در آن راه کشیدند
و در روز قرابت با سید البینه به پیش همه اقرار دهید و در آن راه
بگفتند این لیس مریخ خلاصی بوی خوشی و آینه مریخ و لیس مریخ و لیس مریخ

همه صفات جهان را چاکر و فرمان بر او تازه کند این معنی در ذکر حضرت
 علی علیه السلام این سخن از سر حد بشنود و آن بر سر بر منگونی برود و کلام
 سخن از وضع قرارا گفت از حسی بداند و در حق خدا بر ذریه معنی را
 بشناسد که بداند در دین و دین هم که بی جمله به علم ترا خداوند
 همه قرار دهد در حق سوگفتش نهید و در هر حق اورا بشناسید
 و در فرزند رسولند و در دین بر منگونی و بی نام خوشی و در حسنیت و در کرامت
 حسنیست چون خلق حیرت و سخن اهل کس بشنیدند همه بر سر آن
 می آیند بگفتند در میان راه خوارا شد مردان همه را که میسازد
 و به مونس با آن که روش ملت ایان و به رسید به آن بر سر که از سرخ تو
 و صف کمال منزه و اوصاف رسول منور و در حق مظلوم و صفی دین
 از که شنیدم و تو را یکی دیدم و آن پر کف که به کفیل و بتوریت و زور
 و صفت و جمله کتابی که خدا داده ۲ و صف کمال تو و تقیه جبار بر خود
 و به کرده و هر آنکه بی ز تو و صفی ابرار بریدم منزه و اوصاف تو یار
 شنیدم و شرم آنکه که اسم تو عظمت تویی راه ۳ و صف او که ارار الوفی
 شد بگفت از این منگونی کردن نیک آن بر نزدیکی صف او شنید
 و بر وجهی دین است بگفت که همان نهی تو حیرت و سخن را به بی و گوی
 بر ما زده شرح بی لازم است بگفت انداز بگفت آنکه تو را است بگفت و
 است نفسند همه بر کز صفی در گفتند بر ما و درون محبت آن همه رو کف
 نشسته آن همه صفی است همه در دین کف بر جبهی هر یک بر وجهی سخن

در حق هر یک بخورد و صفت خود خفته آوردن القصه به کسی شد دین بگویند آن
 از زور حجت ذکر که هر با قوت و بر سر حد بگفت پس کسی آن شد دین کف آن شد
 بگفت و هر یک جو حجت از این زور و اسباب را بود از آن شد
 مردان جهان حجت زجا و همه را که و داغ و سو در و از آن شهر روان
 گشت همه حلی بگفتند در این راه به حرف عظمت و به سر زدن و در دین
 بگفتند تو تنها یکی میروم راست که یکسال بی راه تو نشین که بر او میایم
 امروز یک قاضی و به تو همراه کنیم را و در کراعه را و از آن مردم آن شهر
 همه آن حرف شنیدند و به علم کرد و آنکه به شرم شد و گفت که پانصد به شنید
 به بیرون در این سخن از آن مرکز را چه شنیدند و دیدند بیرون در آن حلی
 یک مرغ بریدند که از آن فرخ زجت آمد و در هر دین این بهتر شد و در آن دور
 را از نو حرف از هم هر شتر خنجر که ترم با سر خفا کف این است بشود و بگفت
 کف و داغ همه حلقان و خیزان و در کمر اهل بیرون شده هم آن جهان آمد و
 بر شهر آن مرغ نشست و بر و بالی بگرفت و همه حیران و برین بود
 شهر روان گشت و از مرغ ذکر بر شنید آمد و او ای نزدیک در خانه
 خیر البر و در هر تلف و آن ه فرود آمد و مرغ کوف آمد از لفظ بگفت
 سخن کف چه در وقت بگفت که منم یک شکار است جبار جهان دار را
 (مخفی کف) بگفت در آن تیر دجه معرب بود و یا ز زور هم خیر است
 آنچه و بر کردم و مرغ و داغ شد دین کف و به سر شد در جان و در آن

۲۵

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۲۴

لعلک با کاه در دهن تو	حرا در سر و رخسار تو
رغم برین کف و نور تو	البا با کله سلاخ تو
ما که در اصله سار تو	ما که در کمر و کمر تو

ای کجاست در همه جا
هر چه که در کف تو

بر ما که در کف تو	سینه در کف تو
جمع با جمع دست تو	با هر که که در جلال تو

ما که در کف تو
را در همه جا

کفایت به این در با تو	عزرا در کف تو
همه جا که در با تو	ما که در کف تو
شبهه در کف تو	تا که در کف تو

ای که در کف تو
ما که در کف تو

کفر جز در الهه از تو	کوه که در کف تو
ای که در کف تو	عروسی در کف تو
لین تنها در کف تو	ای که در کف تو

کوه از تو

کوه از تو در کف تو
مهم در کف تو

ای که در کف تو
ما که در کف تو

بر سر کوه در کف تو	در کف تو
در کف تو	در کف تو

ما که در کف تو
ما که در کف تو

در کف تو	در کف تو
در کف تو	در کف تو
در کف تو	در کف تو

ما که در کف تو

در کف تو	در کف تو
در کف تو	در کف تو
در کف تو	در کف تو

ما که در کف تو
ما که در کف تو

که در این روز که در آن روز
در آن روز که در آن روز

آنها را در آن روز

لطفاً در آن روز

چند روز که در آن روز

حتماً در آن روز که در آن روز

سرودم تا آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

سرودم تا آن روز که در آن روز

چون که در آن روز که در آن روز

چند روز که در آن روز که در آن روز

لطفاً در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

کنیم تا آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله وحده
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله وحده
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين المعصومين
السلامة عليهم في كل حين
والعزة لهم في كل حين
والجبروت لهم في كل حين
والقسط لهم في كل حين
والعاقبة لهم في كل حين

فاجهد قلبك في معرفة
الحق من الكفر
والعلم من الجهل
والهدى من الضلال
والنور من الظلمة
والحيثية من النقص
والكمال من العيب
والعزة من الذل
والجبروت من الضعف
والقسط من الجور
والعاقبة من الباطل

والله اعلم

الحمد لله وحده
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين المعصومين
السلامة عليهم في كل حين
والعزة لهم في كل حين
والجبروت لهم في كل حين
والقسط لهم في كل حين
والعاقبة لهم في كل حين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله وحده
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين المعصومين
السلامة عليهم في كل حين
والعزة لهم في كل حين
والجبروت لهم في كل حين
والقسط لهم في كل حين
والعاقبة لهم في كل حين

فاجهد قلبك في معرفة
الحق من الكفر
والعلم من الجهل
والهدى من الضلال
والنور من الظلمة
والحيثية من النقص
والكمال من العيب
والعزة من الذل
والجبروت من الضعف
والقسط من الجور
والعاقبة من الباطل

والله اعلم
بما في الصدور
والصلاة والسلام
على من لا نبي بعده

از رخسار تو عین آستان کور
 از نور خلدایان ز رویت
 از سینه بوش از تو پستان
 از عقاب خشت سینه توست
 این گنبد کوزشت جز آن
 کارش همه رفیق و صاحب است
 تا تیغ کجست نیام بگزید
 کل شکر آستان جاودی
 بر سینه عیب آشکارا
 ابرو که نگرش آتش شیر
 هر صاعقه اش زرد و طلا
 زاک ساعه ما در ذوق آرد
 بر خرم نهمان زرق بیلر
 لب زشت طویل خوان را
 بینا در زنج وین بر انداز
 از دو دسپهر دیگر بگذر
 که در زده ماه در خوش سال
 اینک خزا و خروج کرده
 از هر مویش چنانچه چنگ
 ماکه رنگ تو بر مهره برده
 از کتفه بران جلیله ز غار
 در جاک صفات چند چو زک
 ساحر

از رخسار تو عین آستان کور
 از نور خلدایان ز رویت
 از سینه بوش از تو پستان
 از عقاب خشت سینه توست
 این گنبد کوزشت جز آن
 کارش همه رفیق و صاحب است
 تا تیغ کجست نیام بگزید
 کل شکر آستان جاودی
 بر سینه عیب آشکارا
 ابرو که نگرش آتش شیر
 هر صاعقه اش زرد و طلا
 زاک ساعه ما در ذوق آرد
 بر خرم نهمان زرق بیلر
 لب زشت طویل خوان را
 بینا در زنج وین بر انداز
 از دو دسپهر دیگر بگذر
 که در زده ماه در خوش سال
 اینک خزا و خروج کرده
 از هر مویش چنانچه چنگ
 ماکه رنگ تو بر مهره برده
 از کتفه بران جلیله ز غار
 در جاک صفات چند چو زک
 ساحر

بیا عیان نکال و هنرم
 قطران سوزان کلخنی افروز
 شمع خواران کور و باران
 انگشت کران بی بی در پی
 جوشنده در آن خوراک
 جوشنده در آن خوراک
 از گاه کشان سبب پایه
 ظالمک زبان کور و برزن
 کنگار خواران متوقف باز
 خربک با زبان تپاه لاک
 از جوهر آینه ز سبب تو
 آینه ز زر پر زان کنج
 آن لاله خوان بی سم دم
 است محمد دوال خوار
 اکنون همه فریب و تن آرد
 در جسد سبطی قیامت اوله
 آن که ز مایه کاشان راز
 اکنون با هم چو راز گویند
 فان که سگانه ره بگوشان
 از زبان سگانه بران کوه
 اینک همه با شکر گوشت
 آتش زک دودمان مردم
 صندل افروز و غایب پور
 کلشن از راز و کلش کور
 انگشت ظاهر و آتش در
 بر جوارش آن کلاه زری
 بر کاهکش آن صفا سایه
 بر تارک فقر فال کردن
 کشکاکش آن خوش طهار
 نازان به ملک با غزالان
 ششامه کف ز رنگ جو جو
 جو مانده و آینه که سنج
 در بناله روحان حسینم
 خروج رنج سو کولاسر
 از شر و هینق لهرن در
 دندان شکن بلند کویان
 لاقا به با کجاست آن سار
 افسانه ز خروج با ز کوشند
 عدو خرقه لزان او پوستان
 شلوار دیده مدکها پوستان
 در میدان که همان خورشید

از رخسار تو عین آستان کور
 از نور خلدایان ز رویت
 از سینه بوش از تو پستان
 از عقاب خشت سینه توست
 این گنبد کوزشت جز آن
 کارش همه رفیق و صاحب است
 تا تیغ کجست نیام بگزید
 کل شکر آستان جاودی
 بر سینه عیب آشکارا
 ابرو که نگرش آتش شیر
 هر صاعقه اش زرد و طلا
 زاک ساعه ما در ذوق آرد
 بر خرم نهمان زرق بیلر
 لب زشت طویل خوان را
 بینا در زنج وین بر انداز
 از دو دسپهر دیگر بگذر
 که در زده ماه در خوش سال
 اینک خزا و خروج کرده
 از هر مویش چنانچه چنگ
 ماکه رنگ تو بر مهره برده
 از کتفه بران جلیله ز غار
 در جاک صفات چند چو زک
 ساحر

کتابخانه سلطنتی
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه سلطنتی
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران

بر زین عرض راه بسند
آتش شعله افکار رسید
کلفت که کلید هر در است
نه احد از خودند
بناست خنجر زان
چل سال بروز کار خنجر
اکنون ز کهنه سپهر خند
نورده خویش کهنه بسند

باز خطبای سلطنتی
از روی کفانه صدر اعظم
در دی حوب قوام از تو
زین زخمه کزان ملک و ملت
از دین حوب نه نام مانده
فردا چه جواب مصطفی را
ایران همه زین کرده ویران
هم کوریم آخور لقا در
هم کاخ شهبان خراب گشته
آن بار که بدست آید
از پادشاهان عرش پاییم
هم کاخ و راز لقا مانع
چون قهر شده آسمان اعظم
شش سویه ز کارش روزگار
از قتل سپهر کاخان
آن خانه که کلش چو کلش

باز خطبای سلطنتی
از روی کفانه صدر اعظم
در دی حوب قوام از تو
زین زخمه کزان ملک و ملت
از دین حوب نه نام مانده
فردا چه جواب مصطفی را
ایران همه زین کرده ویران
هم کوریم آخور لقا در
هم کاخ شهبان خراب گشته
آن بار که بدست آید
از پادشاهان عرش پاییم
هم کاخ و راز لقا مانع
چون قهر شده آسمان اعظم
شش سویه ز کارش روزگار
از قتل سپهر کاخان
آن خانه که کلش چو کلش

فغان دلاران شده هم از بیم
کار که مصوابت است
گیرند چو مال برده می
گویند که این خواجه است
که با ملک سخن پذیریم
بانه که جهان زماست لا
کشف خواجه نه زماست
کبخر که دهنده کهر است
با این همه شینه بر خنجر
از بهر نظام ملک شاه
لغت ابرسان رسته از بند
از ملک بملک دشت بهار
از پس ترکان یکو بر آید
جوخ زلفان ساده
زین الطبق صبر بر چنگ
دلان ز قهر با به گشت
زینان همه در طبق آن
آن چه پدران است گوهر
از حوض ماستان خواوش
ز کار شهنشه منظر
هوا سطر خنجر و کهر سخن
ای کشته خزان بر نظام کالدر
کند و زان

باز خطبای سلطنتی
از روی کفانه صدر اعظم
در دی حوب قوام از تو
زین زخمه کزان ملک و ملت
از دین حوب نه نام مانده
فردا چه جواب مصطفی را
ایران همه زین کرده ویران
هم کوریم آخور لقا در
هم کاخ شهبان خراب گشته
آن بار که بدست آید
از پادشاهان عرش پاییم
هم کاخ و راز لقا مانع
چون قهر شده آسمان اعظم
شش سویه ز کارش روزگار
از قتل سپهر کاخان
آن خانه که کلش چو کلش

00

04

بسم الله الرحمن الرحيم

فصل في معرفة الوقي المثبت وهو علم الوجود القوي
 وهو حاصل لجميع الأفعال من جهة المبدء والمودة وأما ما بهما ويحل
 منه العزلة والذروة والحق، الفتن والحضوية وكذلك كل خاص
 المجهول وملك البدن والمقابلة الملوك ويعترف في جميع الأفعال
 عن كبرياء الشئ ولكن له شروط وأعمال ولوقت وساعات
 وهو في مركب من حرف من الجهد هو في خط من الأفعال
 إلى المطا، وجميع عدد الوقي خمسة وأربعون عدد اسم آدم ولم
 عشرة أضلاع بالطول والعرض عشرة وكل ضلع من ملك الأضلاع
 عدده خمسة عشر عدد اسم جوارح لأن جوارح صفت من صنع آدم
 وأيقية تركب من موضع الضلع في البيت الثاني من الضلع الثامن
 ويوضع البنية في البيت الأول من الضلع الفوق في ويوضع كعب في البيت
 الثالث من الضلع الوسط في ويوضع الدك في البيت الثاني من الضلع
 الأول ويوضع البنية في البيت الثاني وهو البيت الأول من الضلع
 ويوضع الولد في البيت الأول من الضلع الثامن ويوضع الزيادة في
 البيت الأول من الضلع الثاني ويوضع كعب في البيت الثالث من الضلع
 الثاني وتوضع المطا في البيت الثاني من الضلع الفوق في وهذه
 صفة تركبها وانظر ان تصنع على هذه الصفة فانه لا يفسح
 عنك فاذ وضعت على هذه الصفة يبلغ لك وكل ضلع عشرة

أول

أعرف قفي الفوق في بطد وفي الضلع الوسط زهج وفي الضلع

ب	ط	د
ز	ه	ع
و	ا	ح

التي في واج وهذه صورتها

وأعلم ان أهل هذا الفسخ صنعوا

لقل كطرس لفظ الوقي

كلمة وهو الرين وهو آية في هذه فندقق الفوق في قوله وللفظ
 الأيسر الخوي وللفظ الختاني وله وللفظ الأيسر
 الملك، ووضع لكل كلمة من هذه الكلمات اسم من الكلمات
 ملكة فوضوا على قول جبرائيل لأن جبرائيل هو تليق
 القول من الترم ووضعوا على كعب في جبرائيل لأن كعب في خدم
 هو الموت وعزرائيل هو الملك الملوك بالموت وجبرائيل
 وله صيكايل لأنه لم يبق له في البره ونبيه وجبرائيل الملك
 اسرافيل لأن الملك جبرائيل هو الكفليات وهو مكتوب
 في جهة اسرافيل وهذا صفة وضعت

فأجبرائيل

ب	ط	د
ز	ه	ع
و	ا	ح

وله

ولهذه كورف وضع

أفرو وهو الوضع الطبيعي

فان وضعت هذه

كروفت بالقلم
 الطبع كان البلى واغرب بصحة العمل وهذه

صفة القلم الطبع

ق	ج	ب	ا
ح	ز	هـ	د
س	ع	ف	ط
ك	ل	م	ن

واعلم ان هذا اللفظ
له حرف مفردات
وله حرف مفردات
فاكرو حرف المفردات
عشر وهو الالف واكهم

واللهاء والنون والطاء، واكرو حرف المفردات الربعة وهم
الباء والذال والواو والواو، فالمفردات تصد للعداوة والفرقة
والبغضاء، وهلاك العدو ومثال ذلك مثل حراك من ازل
الاعداء، وطردهم عن منزلةهم وقتل العدو وغير ذلك
وله المفردات فمما تصد للحمية والقول والطلاعة ولفظ الملوك
واصلاح ذات البين مثل الرضاة وزوجها وتطيل البغضاء هي
الاشياء فامثال ذلك وانما سميت المفردات لان الالف
واحد واكهم واحد منته الخ وانما سميت المفردات لان كل
حرف من حروفها وضع في الالف الخ فلهذا اكره كل
حرف منها عدده زوج وهذه صفة المفردات

ا	ح	ز	ط
ت	ط	ا	ح
ع	ح	ت	ا
ط	ا	ع	ز
هـ	ز	ط	ا

وللمفردات
وضع آخر غير
هذه الصفة
وهو ان توضع
المثلث

على هيئة وضع الالف لم توضع المفردات في موضعها وترك
بموت المفردات خالية وهذه صفة
ولها المفردات فوضعها الفصحى

ط	ا
ح	ز
س	ع
ك	ل

الصفة الاولى توضع له وفقا مرتين وتوضع المفردات
فيه كما قلت في المفردات في الالف المجرى ويكون وضعه
اما بالعلم الربيع او بالعلم الطبع فلهذه صفة وتضع بالعلم
الربيع

والمفردات وضع آخر
وهو ان توضع الالف المثلث
على هيئة وترسم المفردات في
بموتها وترك موت المفردات
خالية وهذه صفة وان كتبت

ب	د	و	هـ
ع	و	د	ب
د	ب	و	ع
و	ع	د	ب

المفردات والمفردات في موتها اولى اقامتها بالعلم
الطبع فهو ابلغ واربع الدائر وهذه صفة وفي المفردات
وهذه صفة وفي المفردات
بالعلم الطبع

١	٤	٣	٢
٢	٤	٤	١
٤	١	٢	٣
٣	٢	١	٤

٩	٧	٥	٣	١
٥	٣	١	٩	٧
١	٩	٧	٥	٣
٧	٥	٣	١	٩
٣	١	٩	٧	٥

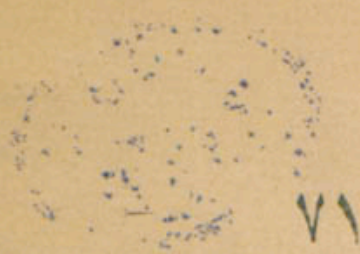
فصل واعلم ان اهل العلف ذكروا كل حرف

وان كان جهة بالمقرب يكتب له يوم الخميس ساعة المشرق وان كان
بالقوى يكتب له يوم الاربع ساعة الشمس وساعة عطا ردا وان كان
باجدر يكتب له يوم الثلاثاء ساعة عطا ردا وان كان بالديو
يكتب له يوم الاربع ساعة عطا ردا وان كان باسوت يكتب له
يوم الاحد ساعة الشمس **فصل** في معرفة الآف
من العتمة ومن الملائكة المرسلة واكملوا علم ان ام القرآن

من عتمة من يكتب له يوم الخميس ساعة المشرق وان كان
بالقوى يكتب له يوم الاربع ساعة الشمس وساعة عطا ردا وان كان
باجدر يكتب له يوم الثلاثاء ساعة عطا ردا وان كان بالديو
يكتب له يوم الاربع ساعة عطا ردا وان كان باسوت يكتب له
يوم الاحد ساعة الشمس **فصل** في معرفة الآف
من العتمة ومن الملائكة المرسلة واكملوا علم ان ام القرآن
من عتمة من يكتب له يوم الخميس ساعة المشرق وان كان
بالقوى يكتب له يوم الاربع ساعة الشمس وساعة عطا ردا وان كان
باجدر يكتب له يوم الثلاثاء ساعة عطا ردا وان كان بالديو
يكتب له يوم الاربع ساعة عطا ردا وان كان باسوت يكتب له
يوم الاحد ساعة الشمس **فصل** في معرفة الآف
من العتمة ومن الملائكة المرسلة واكملوا علم ان ام القرآن

اولا صلاح

اولا صلاح اول ما ينبغي ليفعل للخير فيكون في يوم سحر
وساعة بعيد ومنه ان يكون القمر في المنة زل العبيدة والملك
ذلك وان كان عتمة بالشمس فالعكس في جميع ذلك فانك
ان عملت كجدة السرايط صح العمل

Handwritten text at the top of the right page, including a circular stamp with illegible text.

محوه محو کبریا محو محو کبریا محو محو کبریا
محوه محو کبریا محو محو کبریا محو محو کبریا
محوه محو کبریا محو محو کبریا محو محو کبریا

حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است
حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است

حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است
حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است

حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است
حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است

حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است
حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است

حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است
حدیث از آن که علم خداوند است و کلماتی که در این حدیث آمده است

Vertical handwritten text on the right margin of the right page, including a circular stamp at the top.

